

Schimbarea la Față a Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos Sfânta Utrenie

Miercuri, săptămâna a 9-a după Rusalii, 6 august 2025

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul Adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiești întru noi și ne curățești pe noi de toată întinăciunea și mântuiești, Bunule, sufletele noastre.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește. *(de 12 ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru!

Psalmul 19

Să te audă Domnul în ziua necazului, și să-ți fie scut numele Dumnezeului lui Iacob. Trimite ție ajutor din locașul Lui cel sfânt, și din Sion sprijinească-te pe tine. Pomenească toată jertfa ta, arderea de tot a ta bineplăcută să-I fie. Dea ție Domnul, după inima ta, și tot sfatul tău să-I plinească. Bucura-ne-vom de

mântuirea Ta, și întru numele Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale. Acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe Unsul Său, cu puterea drepte Sale. Auzi-L-va pe Dânsul din cerul cel sfânt al Lui. Unii se laudă cu căruțele lor, alții cu caii lor, iar noi ne lăudăm cu numele Domnului Dumnezeului nostru. Aceștia s-au împiedicat și au căzut, iar noi ne-am sculat și ne-am îndreptat. Doamne, mântuiește pe împăratul, și ne auzi pe noi în orice zi Te vom chema.

Psalmul 20

Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul și întru mântuirea Ta se va bucura foarte. După dorirea inimii lui i-ai dat lui, și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe el. Că l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântările bunătății, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă. Viață a cerut de la Tine și i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului. Mare este slava lui întru mântuirea Ta, slavă și mare cuviință vei pune peste el. Că îi vei da lui binecuvântare în veacul veacului; veseli-l-vei pe dânsul întru bucurie cu fața Ta. Că împăratul nădăjduiește în Domnul și întru mila Celui Preaînalt nu se va clătina. Află-se mâna Ta peste toți vrăjmașii Tăi; dreapta Ta să afle pe toți cei ce Te urăsc pe Tine. Pune-i-vei pe ei ca un cuptor de foc în vremea arătării Tale; Domnul întru mânia Sa îi va tulbura pe ei, și-i va mânca pe ei focul. Rodul lor de pe pământ îl vei pierde, și sămânța lor dintre fiii oamenilor. Că au gândit rele împotriva Ta, au cugetat sfaturi, care nu vor putea să stea. Că îi vei pune pe ei pe fugă și cu arcul Tău vei ținti capul lor. Înălță-Te, Doamne, întru tăria Ta; cânta-vom și vom lăuda puterile Tale.

Strana: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pre noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru Sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi aceste tropare:*

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește, și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeu. Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. *al Născătoarei de Dumnezeu*

Ocrotitoare neînfricată și neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce ești bună, rugăciunile noastre, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu. Întărește viața cea de obște a dreptslăvitorilor creștini. Mântuiește pe cei ce i-ai rânduit să conducă, și le dă lor biruință din cer, pentru că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce ești una binecuvântată.

Ectenia întreită (dacă preotul nu are timp să o facă mergi la "Slavă întru cei de sus...")

Preotul: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeu, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N), pentru sănătatea și mântuirea lui.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român... *(aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod)*, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți cucernicii și dreptslăvitorii creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Ecfonis

Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Întru numele Domnului, părinte binecuvintează!

Preotul: Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi*

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie. *(de trei ori)*

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. *(de două ori)*

(Preotul, citește în fața Sfintei Mese primele șase rugăciuni ale Utreniei; iar Strana continuă citirea psalmilor.)

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea; mulți zic sufletului meu: „Nu este mântuire lui, întru Dumnezeuul lui!”. Iar Tu, Doamne, sprijinatorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeuul meu, că Tu ai bătut pe toți cei ce mă vrăjmășesc în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea și, peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Și iarăși:

Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

[după cum a indicat părintele, mai citim doar psalmii cu „” când este puțin timp pentru Utrenie]*

Psalmul 37

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este vindecare în trupul meu de la fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele din pricina păcatelor mele. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea apăsă-au peste mine. Umplutu-s-au de miros greu și au putrezit rănilor mele, din pricina nebuliei mele. Chinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam. Că șalele mele s-au umplut de ocări și nu este vindecare în trupul meu. Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns. Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine. Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au șezut; și cei de aproape ai mei departe au stat. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni, și vicleșuguri toată ziua cugetau. Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa. Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui muștrări. Că spre Tine, Doamne, am nădărdit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeuul meu, că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semețit. Că eu spre bătaie gata sunt și durerea mea înaintea mea este pururea. Că fărădelegea mea eu o voi vesti și mă voi îngriji pentru păcatul meu. Iar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine, și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept. Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea. Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeuul meu, nu te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși:

Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeuul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeuul meu, pe Tine Te caut dis-de-diminează. Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu, în pământ pustiu și neumblat și fără de apă. Așa în locul Cel Sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta. Că mai bună este mila Ta decât viața; buzele mele Te vor lăuda. Așa Te voi binecuvânta în viața mea și în numele Tău

voi ridica mâinile mele. Ca de seu și de grăsime să se sature sufletul meu și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și, întru acoperământul aripilor Tale, mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta. Iar ei în deșert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se-vor în mâinile sabiei; părți vulpilor vor fi. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși:

În dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! *(de trei ori, fără închinăciuni)*

Doamne, miluiește. *(de trei ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Preotul iese din sfântul altar și citește în taină ultimele șase rugăciuni ale Utreniei, înaintea ușilor împărătești; iar Strana continuă citirea următorilor psalmi.)

***Psalmul 87**

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea, Doamne. Că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod. Ca niște oameni răniți ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mâna Ta. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate și în umbra morții. Asupra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus peste mine. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor. Închis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. Oare, morților vei face minuni? Sau cei morți se vor scula și Te vor lăuda pe Tine? Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării? Oare, se vor cunoaște întru întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat? Iar eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine? Sărac sunt eu și în osteneli din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit. Peste mine au trecut mâniile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat. Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată. Depărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin, iar pe cunoscuții mei din pricina ticăloșiei mele.

Și iarăși:

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea.

Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale; pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări; pe Cel ce umple de bunătați dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel, voile sale. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv. Nu până în sfârșit Se va iuți; nici în veac Se va mânia. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă, ci, cât este de departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui spre cei ce se tem de El. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-și-a aminte că țărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului; așa va înflori. Că duh a trecut printr-însul și nu va mai fi și nu se va mai cunoaște nici locul său. Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul, și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său și împărăția Lui peste toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui. Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui. Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

În tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

*Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric, ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu însetat de Tine ca un pământ fără de apă. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeu meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătațe de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Și iarăși:

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție! *(cu trei închinăciuni)*

Ectenia mare *(dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la „Dumnezeu este Domnul”)*

(După fiecare cerere a ecteniei cântăreții se închină cu bună-cuviință și evlavie cântând, cu credincioșii din biserică, răspunsurile rânduite.)

Preotul: Cu pace *(în pace)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru **(N)**, pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român... *(aici se pomeneste și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

(Aici pot fi adăugate și alte ectenii pentru felurite cereri.)

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul (*rostește ecfonisul Ecteniei*): Că Ție se cuvin toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă pe glasul al 7-lea (glasul troparului Praznicului)*

(Stihuri Psalm 117: 1, 11, 17, 22-23)

Stih 1: Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2: Înconjurând, m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

Dumnezeu este Domnul...

Stih 3: Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul...

Stih 4: Piatra pe care au nesocotit-o ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului. De la Domnul s-a făcut aceasta și este lucru minunat în ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi cântă

Troparul Schimbării la Față a Domnului, glasul al 7-lea

Schimbatu-Te-ai la față în munte, Hristoase Dumnezeule, arătând ucenicilor Tăi slava Ta, pe cât li se putea. Strălucească și nouă, păcătoșilor, lumina Ta cea pururea fiitoare, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Dătătorule de lumină, slavă Ție! *(de trei ori)*

Ectenia Mică (*dacă preotul nu are timp să o facă mergi la Sedeală*)

Preotul: Iară și iară, cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Sedealna [după Catisma întâia], *glasul al 4-lea, Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...*

Schimbarea omenească ce va să fie la a doua și înfricoșătoare venirea Ta, cu slavă arătând-o, Mântuitorule, în muntele Taborului Te-ai schimbat la față, Ilie și Moise grăind cu Tine. Și trei ucenici pe care împreună i-ai chemat, văzând Stăpâne, slava Ta, de strălucirea Ta s-au spăimântat. Cel ce ai arătat atunci acelora lumina Ta, luminează și sufletele noastre.

Slavă..., și acum..., tot aceasta

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă mergi la Sedealnă)

Preotul: Iară și iară, cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Sedealna [după Catisma a doua], *glasul al 4-lea, Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...*

În muntele Taborului Te-ai schimbat la față, Iisuse, și nor luminos, întins ca un cort, pe Apostoli cu slava Ta i-a acoperit. Pentru aceasta, se uitau în jos la pământ, neputând să vadă strălucirea slavei celei neapropiate a feței Tale, Mântuitorule. Hristoase Dumnezeuule, Cel ce ești fără de început, Care ai arătat atunci acelora lumina Ta, luminează și sufletele noastre.

Slavă... , și acum..., tot aceasta

Polieleul (stihuri alese din Psalmii 134 și 135):

Robii, robii Domnului. Aliluia.

Lăudați numele Domnului, lăudați slugi pe Domnul. Aliluia.

Că eu am cunoscut că este mare Domnul. Aliluia.

Și Domnul nostru peste toți dumnezeii. Aliluia.

Doamne, numele Tău este în veac. Aliluia.

Și pomenirea Ta în neam și în neam. Aliluia.

Binecuvântat este Domnul din Sion, Cel ce locuiește în Ierusalim. Aliluia.

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun. Aliluia; că în veac este mila Lui. Aliluia.

Cu mână tare și cu braț înalt. Aliluia; că în veac este mila Lui. Aliluia.
Și ne-a izbăvit pe noi de vrăjmașii noștri. Aliluia; că în veac este mila Lui.
Aliluia.
Mărturisiți-vă Dumnezeului ceresc. Aliluia; că în veac este mila Lui. Aliluia.

Mărimurile polieleului la Schimbarea la Față cu Stihuri alese din psalmi:

Stih 1: Mare este Domnul și lăudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al Lui. *(Psalm 47: 1)*

Stihira: Mărimu-Te pe Tine, Dătătorule de viață Hristoase, și cinstim a preacuratului Tău trup slăvită Schimbare.

Stih 2: Tu ești Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină și întinzi cerul ca un cort. *(Psalm 103: 2-3)*

Stihira: Schimbatu-S-a la față Iisus al meu, Domnul, în Muntele Taborului, zicând: arătându-Și slava Sa.

Stih 3: Cine se va sui în muntele Domnului, sau cine va sta în locul cel sfânt al Lui? *(Psalm 23: 3)*

Mărimu-Te pe Tine, Dătătorule de viață Hristoase, și cinstim a preacuratului Tău trup slăvită Schimbare.

Stih 4: Tu luminezi minunat din munții cei veșnici. *(Psalm 75: 4)*

Schimbatu-S-a la față Iisus al meu, Domnul, în Muntele Taborului, zicând: arătându-Și slava Sa.

Stih 5: Taborul și Ermonul întru numele Tău se vor bucura. *(Psalm 88: 13)*

Mărimu-Te pe Tine, Dătătorule de viață Hristoase, și cinstim a preacuratului Tău trup slăvită Schimbare.

Stih 6: Și să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi și lucrurile mâinilor noastre le îndreptează. *(Psalm 89: 19)*

Schimbatu-S-a la față Iisus al meu, Domnul, în Muntele Taborului, zicând: arătându-Și slava Sa.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. glasul 1

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. același glas

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie! Domnul este cu tine, zicând: și, prin tine, cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! *(de trei ori)*

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă mergi la Sedeală)

Preotul: Iară și iară, cu pace *(în pace)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Sedealna [după Polieleu], *glasul al 4-lea, Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...*

Suindu-te cu ucenicii în munte și întru slava Tatălui strălucind, Moise și Ilie au stat împreună înaintea Ta; că Legea și Prorocii ca lui Dumnezeu Îți slujesc, iar Tatăl, mărturisind a Ta stare firească de Fiu, Te-a și numit pe Tine Fiu. Pe Acela Îl lăudăm împreună cu Tine și cu Duhul Sfânt.

Slavă... , și acum..., tot aceasta

Apoi cântă

Antifonul întâi al glasului al 4-lea:

Din tinerețile mele multe patimi se luptă cu mine, ci Însuți mă sprijină și mă mântuiește, Mântuitorul meu.

Cei ce urâți Sionul rușinați veți fi de Domnul, că precum iarba de foc, așa veți fi uscați.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Prin Sfântul Duh tot sufletul viază și cu curăție se înalță, se luminează întru Unimea Treimii, cu sfințenie de taină.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Sfântul Duh izvorăsc izvoarele harului, care adapă toată făptura spre rodire de viață.

Prochimenul sărbătorii

Preotul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Strana: *cântă pe glasul al 4-lea (Psalm 88: 13, 12)*

Taborul și Ermonul întru numele Tău se vor bucura.

Stih: Ale Tale sunt cerurile și al Tău este pământul.

Taborul și Ermonul întru numele Tău se vor bucura.

Taborul și Ermonul întru numele Tău se vor bucura.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Că Sfânt ești, Dumnezeuul nostru...

Strana: Amin. *Și cântă pe glasul al 7-lea (glasul de rând al Octoihului)*

[**Preotul:** Toată suflarea să laude pe Domnul. *(uneori părintele cântă și aceste stihuri)*]

Toată suflarea să laude pe Domnul.

[**Preotul:** Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui.]

Toată suflarea să laude pe Domnul.

[**Preotul:** Lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.]

Suflarea toată și toată făptura, să laude sfânt numele Domnului, pe Domnul.

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta **Sfânta Evanghelie**, pe Domnul Dumnezeuul nostru să-L rugăm.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește. *(obișnuit pe glasul al 2-lea)*

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm **Sfânta Evanghelie**. Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din **Sfânta Evanghelie de la sfântul Evanghelist Luca**, citire.

Strana (închinându-se): Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Preotul: Să luăm aminte! *(și preotul citește Sfânta Evanghelie, în timp ce paraclisierul, sau diaconul dacă este, stă cu lumânarea aprinsă în latura de miazăzi a Sfintei Mese, cu fața spre preotul care citește Sfânta Evanghelie)*

Evanghelia de la Luca (9: 28-36): *În vremea aceea, a luat Iisus cu Sine pe Petru, pe Ioan și pe Iacov... După care*

Strana (închinându-se): Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Apoi citește îndată, rar și cu umilință

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Spală-mă întru totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei, și mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău Cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge,

Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta. Că, de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. *glasul al 2-lea*

Astăzi toate s-au umplut de bucurie, Hristos schimbându-Se la față înaintea ucenicilor.

Și acum...

Astăzi toate s-au umplut de bucurie, Hristos schimbându-Se la față înaintea ucenicilor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea.

Stihira Schimbării la Față, *glasul al 6-lea*

Mai înainte închipuind Învierea Ta, Hristoase Dumnezeule, ai luat pe trei ucenici ai Tăi: pe Petru și pe Iacov și pe Ioan, suindu-Te în Tabor. Iar Tu, Mântuitorule, la față schimbându-Te, Muntele Taborului cu lumină s-a acoperit, iar ucenicii Tăi, Cuvinte, s-au aruncat cu fața la pământ, neputând suferi a vedea Chipul cel nevăzut. Îngerii slujeau cu frică și cu cutremur, cerurile s-au spăimântat, pământul s-a cutremurat, văzând pe pământ pe Domnul slavei.

[**Preotul citește rugăciunea:** Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău..., **Strana:** Doamne, miluiește (*de 12 ori*).]

Ecfonisul

Preotul: Cu mila și cu îndurărilor...

Strana: Amin! *Apoi cântă*

CANOANELE

(*ale Praznicului, pe 16: Irmoasele celor două Canoane de două ori și Troparele pe 12; Catavasiile Crucii, glasul al 8-lea*)
(*În bisericile de enorie, însă, de obicei nu se cântă Canoanele, ci doar Catavasiile; v. Catavasier 2017, pg. 69*)

Cântarea 1-a

Canonul întâi al Praznicului, *glasul al 4-lea, alcătuire al lui Cosma*

Irmosul:

Cetele lui Israel, cu picioare neudate trecând Marea Roșie și pe căpeteniile călăreților vrăjmași văzându-i scufundați în adâncul apei, cu bucurie cântau: Să cântăm Dumnezeului nostru, că S-a preaslăvit!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Grăind Hristos cuvintele vieții, despre dumnezeiasca Împărăție, către ucenici a zis: Pe Tatăl să-L cunoașteți întru Mine, ca Unul care strălucește cu lumină neapropiată, cu bucurie cântând: Să cântăm Dumnezeului nostru, că S-a preaslăvit!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Cu puterea neamurilor vă veți îmbrăca, prieteni ucenici, și minunați vă veți face în bogăția lor, că vă veți umple de slavă; că Mă voi arăta, mai luminat decât soarele strălucind, întru bucurie cântând voi: Să cântăm Dumnezeului nostru, că S-a preaslăvit!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Astăzi Hristos pe Muntele Taborului, strălucind luminos cu dumnezeiasca rază, precum a făgăduit ucenicilor, și-a descoperit chipul și, umplându-se ei de strălucire dumnezeiască, purtătoare de lumină, cu bucurie au cântat: Să cântăm Dumnezeului nostru, că S-a preaslăvit!

Canonul al doilea al Praznicului, glasul al 8-lea, alcătuire a lui Ioan Damaschin

Irmosul:

Apa trecând-o ca pe uscat și, din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Moise, ca un proroc, văzând în mare și în nor și în stâlp de foc de demult slava Domnului, a grăit: Mântuitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ca și cu o piatră, cu trup îndumnezeit acoperindu-se, văzând pe Cel nevăzut, Moise văzătorul de Dumnezeu a grăit: Mântuitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Tu în muntele Legii și în Tabor ai fost văzut de Moise, în nor de demult, iar acum în lumina Dumnezeirii celei neapropiate.

Catavasia 1-a, glasul al 8-lea

Cruce însemnând Moise, de-a dreptul, cu toiagul, Marea Roșie a despărțit-o lui Israel, celui ce cu piciorul a trecut-o; iar de-a curmezișul lovind-o, a unit-o împotriva carelor lui Faraon, înscriind deasupra nebiruita armă. Pentru aceasta, lui Hristos Dumnezeul nostru să-I cântăm, că S-a preaslăvit.

Cântarea a 3-a

Canonul întâi al Praznicului, glasul al 4-lea

Irmosul:

Arcul celor puternici a slăbit și cei neputincioși s-au încins cu putere; pentru aceasta, s-a întărit întru Domnul inima mea.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

În Adam îmbrăcându-Te tot, Hristoase, firea cea înnegrită de demult, schimbând-o, ai luminat-o și, cu schimbarea chipului Tău, ai îndumnezeit-o.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Cel ce a povățuit pe Israel de demult în pustie, prin stâlp în chipul focului și prin nor, astăzi în Muntele Taborului, în chip negrait, a strălucit Hristos întru lumină.

Canonul al doilea al Praznicului, glasul al 8-lea

Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra bolții cerești și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta; că Tu ești culmea doririlor și credincioșilor întărire, Unule, iubitorule de oameni.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Slava ce a umbrit mai dinainte în cort și a vorbit cu Moise, slujitorul Tău, a fost, Stăpâne, chipul Schimbării Tale la față, care a strălucit negrait în Tabor.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Suitu-s-au împreună cu Tine, Cuvinte Unule-Născut, Preaînalte, cei mai aleși Apostoli, în Muntele Taborului. Și acolo au stat împreună Moise și Ilie, ca niște slugi ale lui Dumnezeu, Unule iubitorule de oameni.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Dumnezeu desăvârșit fiind, om desăvârșit Te-ai făcut, cu toată Dumnezeirea amestecând omenirea în ipostasul Tău, pe care în două firi L-au văzut Moise și Ilie în Muntele Taborului.

Catavasia a 3-a, glasul al 8-lea

Toiagul spre închipuirea tainei se primește; că, prin odrăslire, a ales preot, iar Bisericii, celei mai înainte neroditoare, acum a înflorit lemnul Crucii, spre putere și spre întărire.

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Sedeală)

Preotul: Iară și iară, cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești Dumnezeuul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Sedealna Praznicului, *glasul al 4-lea, Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...*

În muntele Taborului Te-ai schimbat la față, Dumnezeule, între înțelepții Ilie și Moise, împreună fiind de față și ucenicii Tăi, Iacov și Petru și Ioan. Iar Petru acestea a zis Ție: Bine este să facem aici trei colibe: una lui Moise și una lui Ilie și una Ție, Stăpâne Hristoase! Cel ce ai arătat atunci acelora lumina Ta, luminează și sufletele noastre.

Slavă..., și acum..., tot aceasta

Apoi cântă

Cântarea a 4-a

Canonul întâi al Praznicului, *glasul al 4-lea*

Irmosul:

Auzit-am slăvită rânduiala Ta, Hristoase Dumnezeule, că Te-ai născut din Fecioară ca să mântuiești din rătăcire pe cei ce cântă Ție: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Legea însemnând-o cu scriere în Sinai, Hristoase Dumnezeule, în nor, în foc, în ceață și în vifor Te-ai arătat purtat. Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ca să adeverești slăvită rânduiala Întrupării Tale, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ești mai înainte de veci, Tu același, punând în nor suirea Ta, negăit ai strălucit în Tabor.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Împreună grăind au stat înaintea Ta, Stăpâne Hristoase, ca niște slugi, aceia cu care înainte ai vorbit în pară de foc, și în negură și în vânt subțire. Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Vestit-au sfârșitul Tău prin Cruce aceia care erau de față în Tabor: Moise, cel ce Te-a văzut de demult în foc și în rug, și Ilie, cel ce s-a înălțat în car de foc, Hristoase.

Canonul al doilea al Praznicului, *glasul al 8-lea*

Irmosul:

Din trupul Tău ieșeau razele Dumnezeirii; pentru aceasta, cei mai aleși dintre Proroci și dintre Apostoli, cântând, strigau: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Cel ce ai păzit nevătămat rugul cel ce se unise cu focul, Ți-ai arătat, Stăpâne, trupul cel dumnezeiesc strălucitor, lui Moise, celui ce cânta: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Ascunsu-s-a de razele Dumnezeirii soarele cel simțitor, când Te-a văzut schimbat la față în Muntele Taborului, lisuse al meu. Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Foc fără materie, nearzând materia trupului, ai fost văzut, Stăpâne, când Te-ai arătat lui Moise, Apostolilor și lui Ilie, unul fiind din două și în două firi desăvârșite.

Catavasia a 4-a, glasul al 8-lea

Auzit-am, Doamne, taina rânduielii Tale, înțeles-am lucrurile Tale și am preaslăvit Dumnezeirea Ta.

Cântarea a 5-a

Canonul întâi al Praznicului, glasul al 4-lea

Irmosul:

Cel ce ai brăzdat cu lumină adâncul cel întâi zidit, ca în lumină să Te laude lucrurile ca pe Ziditorul, Hristoase, în lumina Ta, îndreptează căile noastre!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Înaintea feței Tale s-au plecat timpurile anului; că și lumina, strălucirea cea pe sus umblătoare, soarele, a venit sub picioarele Tale, Hristoase, când ai binevoit a-Ți schimba chipul cel omenesc.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Iată, Mântuitorul Hristos! strigau Moise și Ilie în auzul ucenicilor celor aleși în sfântul munte al Taborului; pe Acesta L-am vestit de demult că este Dumnezeu.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Firea cea neschimbătoare a Dumnezeirii, care este în Sine fără materie, amestecându-se cu cea omenească și arătându-Și Apostolilor lumina, negrăit a strălucit.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Pe tine, Strălucirea cea pururea fiitoare, când Te-au văzut strălucind în slava părintească ucenicii, Hristoase, strigau Ție: Întru lumina Ta, îndreptează căile noastre!

Canonul al doilea al Praznicului, glasul al 8-lea

Irmosul:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești lumină neapusă și m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul? Ci, Te rog, întoarce-mă și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Limba cea ritoricească nu poate să spună măririle Tale, că Tu, Cel ce ții viața și stăpânești moartea, ai pus de față în Muntele Taborului pe Moise și pe Ilie, care au mărturisit Dumnezeirea Ta.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Cel ce ai zidit, cu mâini nevăzute, pe om după chipul Tău, Hristoase, ai arătat frumusețea cea dintâi a chipului Tău în făptură, nu ca în închipuire, ci așa cum ești după ființă: Dumnezeu și Om.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Amestecându-Te fără amestecare, ne-ai arătat cărbunele Dumnezeirii, care arde păcatele și luminează sufletele, în Muntele Taborului, unde ai făcut pe Moise și pe Ilie și pe cei aleși dintre ucenici să se minuneze.

Catavasia a 5-a, glasul al 8-lea

O, de trei ori fericite lemn, pe care S-a răstignit Hristos, Împăratul și Domnul; prin tine a căzut cel ce a înșelat cu lemnul, biruit fiind de Cel ce S-a pironit pe tine cu trupul, de Dumnezeu, Cel ce dă pace sufletelor noastre!

Cântarea a 6-a

Canonul întâi al Praznicului, glasul al 4-lea

Irmosul:

Când m-am necăjit, am strigat către Domnul și m-a auzit Dumnezeuul mântuirii mele.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Lumină mai luminoasă decât razele soarelui în Tabor strălucind Hristos, ne-a luminat pe noi.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Suindu-Te în Muntele Taborului Te-ai schimbat la față, Hristoase, și toată înșelăciunea ai întunecat-o, lumină strălucind.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Pe Tine Dumnezeu cunoscându-Te slăviții Apostoli în Tabor, Hristoase, minunându-se, și-au plecat genunchii.

Canonul al doilea al Praznicului, glasul al 8-lea

Irmosul:

Curățește-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, și, Te rog, ridică-mă din adâncul răutăților, căci către Tine am strigat, și mă auzi, Dumnezeuul mântuirii mele.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Cât de mare și de înfricoșătoare vedenie s-a văzut astăzi! Din cer a strălucit soarele simțit, iar de pe pământ a strălucit neasemănat Soarele dreptății cel înțeleghător, pe Muntele Taborului.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Trecut-a umbra Legii cea neputincioasă, și a venit arătat Hristos Adevărul, a grăit Moise în Tabor, văzând Dumnezeirea Ta.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Stâlpul lui Moise a însemnat mai înainte lămurit pe Hristos schimbat la față, iar norul vădit a însemnat harul Duhului cel ce a umbrat în Tabor.

Catavasia a 6-a, glasul al 8-lea

În pânțele fiarei celei din apă, lona palmele întinzându-și în chipul Crucii, mântuitoarea Pătimire mai înainte a închipuit-o lămurit, de unde a treia zi ieșind, a însemnat Învierea cea mai presus de lume a lui Hristos-Dumnezeu, Cel ce S-a răstignit cu trupul și, cu Învierea cea de a treia zi, lumea a luminat.

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Condac și Icos)

Preotul: Iară și iară, cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă Condacul și citește Icosul, rar și cu glas înalt*

Condacul Schimbării la Față a Domnului, glasul al 7-lea

În munte Te-ai schimbat la față și, pe cât au putut, ucenicii Tăi au văzut slava Ta, Hristoase Dumnezeule, pentru ca, atunci când Te vor vedea răstignit, să înțeleagă că Pătimirea Ta este de bunăvoie și să propovăduiască lumii că Tu ești cu adevărat Raza Tatălui.

Icosul

Sculați-vă, cei leneși, nu rămâneți totdeauna zăcând pe jos și uitându-vă la pământ, ci înălțați gândurile sufletului vostru, și vă ridicați la înălțimea dumnezeieștii suiri. Să alergăm la Petru și la fiii lui Zevedei, și împreună cu dâșii să mergem pe Muntele Taborului, ca să vedem acolo slava Dumnezeului nostru și să auzim glasul pe care ei l-au auzit de sus și au propovăduit Raza Tatălui.

SINAXAR

În această lună, în ziua a șasea, prăznuim Schimbarea la față a Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Prin milostivirea Ta cea nespusă, Hristoase Dumnezeule, luminează-ne cu strălucirea dumnezeiescului Tău har și ne mântuiește pe noi. Amin.

Apoi cântă

Cântarea a 7-a

Canonul întâi al Praznicului, glasul al 4-lea

Irmosul:

Tinerii lui Avraam, oarecând în Babilon, văpaia cuptorului au călcat-o și, lăudând, cântau: Dumnezeuul părinților noștri, binecuvântat ești!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Luminați fiind în Muntele Taborului cu lumina slavei celei neapropiate, Apostolii, Hristoase, au grăit: Dumnezeuul părinților noștri, binecuvântat ești!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

De suflarea dumnezeiescului glas, de norul cel răcoritor și de raza Ta, Hristoase, îndulcindu-se Apostolii, au cântat: Dumnezeuul părinților noștri, binecuvântat ești!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Când Te-a văzut Petru pe Tine, Hristoase, în lumină neapropiată strălucind în Muntele Taborului, a grăit: Dumnezeuul părinților noștri, binecuvântat ești!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Cu Hristos, Începătorul vieții, fiind fiii lui Zevedeu, când a arătat El lumina chipului Său, ei au cântat: Dumnezeuul părinților noștri, binecuvântat ești!

Canonul al doilea al Praznicului, glasul al 8-lea

Irmosul:

Tinerii evreilor au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală, și focul în rouă l-au prefăcut, cântând: Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeule, în veci!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Acum au fost văzute de Apostoli cele nevăzute: Dumnezeirea în trup în Muntele Taborului strălucind celor ce grăiau: Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeule, în veci!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Spăimântatu-s-au cu frică, mirându-se de frumusețea dumnezeieștii Împărății, în Muntele Taborului, Apostolii, cântând: Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeule, în veci!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Acum cele neauzite s-au auzit, că Fiul cel fără de tată din Fecioară, este mărturisit în chip slăvit, de părintescul glas, ca Dumnezeu și Om, Același și în veci.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Nu prin înfiere, ci din ființă ești Fiu iubit al Celui Preaînalt Tu, Cel ce mai dinainte ești și ai viețuit fără schimbare printre noi, cei ce strigăm: Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeule, în veci!

Catavasia a 7-a, glasul al 8-lea

Nebuna poruncă a tiranului celui păgân, pe popoare le-a tulburat, suflând cu îngrozire și cu hulă urâtă lui Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu i-a înfricoșat mânia cea de fiară, nici focul cel mistuitor, ci, cu duh de rouă aducător ce împotriva sufla, înăuntrul focului fiind, cântau: Prealăudate Dumnezeule al părinților și al nostru, binecuvântat ești!

Cântarea a 8-a

Canonul întâi al Praznicului, glasul al 4-lea

Irmosul:

Tinerii în Babilon, cu dumnezeiască râvnă fiind aprinși, îngrozirea tiranului și a văpăii bărbătește au călcat-o și în mijlocul focului fiind aruncați, rourându-se, cântau: Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Cel ce toate le poartă cu bunăvoință, Hristos, cu preacuratele Sale picioare S-a suit în Muntele Taborului; acolo, mai mult decât raza soarelui strălucind cu fața Sa, pe cei mai aleși din Legea Veche și din Legea harului i-a arătat, cântând: Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

În slava cea neapropiată arătându-Se negrăit în Muntele Taborului, Lumina cea necuprinsă și neapusă, Raza Tatălui, și luminând făptura, i-a îndumnezeit pe oamenii cei ce cântă: Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Cu sfințită cuviință stând Moise și Ilie în Muntele Taborului, și Chipul dumnezeiescului lpostas luminat văzându-L, pe Hristos în părinteasca slavă strălucind, cântau: Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Pentru dumnezeiasca vedere cea din nor s-a preamărit oarecând fața lui Moise; iar Hristos cu lumina și cu slava ca și cu o haină Se îmbracă, pentru că, Însuși fiind făcătorul luminii, luminează pe cei ce cântă: Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Văzând ucenicii pe Hristos înconjurat de nor luminos în Tabor, jos spre pământ priveau, luminându-și mintea, și Îl laudau pe El împreună cu Tatăl și cu Duhul: Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Canonul al doilea al Praznicului, glasul al 8-lea

Irmosul:

De șapte ori cuptorul chinuitorul haldeilor l-a ars nebunește pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar, văzându-i pe aceștia de o putere mai mare mântuiți, Făcătorului și Mântuitorului a strigat: Tineri, binecuvântați-L; preoți, laudați-L; popoare, preaînălțați-L în toți vecii!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Auzindu-Te, Stăpâne, pe Tine mărturisit de Tatăl, iar fulgerul feței Tale cel mai tare decât vederea omenească neputând răbda să-l vadă, ucenicii Tăi au căzut cu frică la pământ, cântând: Preoți, laudați-L; popoare, preaînălțați-L pe Hristos în veci!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Pentru cei ce împărățesc ești Împărat preafrumos și pentru cei ce domnesc pretutindenea ești Domn, Stăpânitor fericit și locuind în lumina cea neapropiată, de care mirându-se ucenicii, strigau: Tineri, binecuvântați-L; preoți, laudați-L; popoare, preaînălțați-L pe Hristos în veci!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Ca înaintea Celui ce stăpânești cerul și împărățești peste pământ și peste cele de dedesubt, Hristoase, înaintea Ta au stat Apostolii de pe pământ, și ca din cer Ilie Tesviteanul și Moise din morți, cântând cu un glas: Popoare, preaînălțați-L pe Hristos în veci.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Grijile cele izvoditoare de lene au fost lăsate pe pământ de către cei aleși dintre Apostoli, iubitorule de oameni, când Ți-au urmat spre dumnezeiasca viețuire cea mai presus de pământ. Pentru aceasta, învrednicindu-se de dumnezeiasca Ta arătare, cântau: Popoare, preaînălțați-L pe Hristos în veci!

Catavasia a 8-a, glasul al 8-lea

Stih: Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.

Binecuvântați, tineri, cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul Dumnezeu-Părintele; laudați pe Cuvântul cel ce S-a pogorât și focul în rouă l-a prefăcut; și preaînălțați pe Duhul cel preasfânt, Care dă viață tuturor întru toți vecii!

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii întru cântări cinstind-o să o mărim.

Strana: cântă

Cântarea a 9-a

Canonul întâi al Praznicului, glasul al 4-lea

Irmosul:

Nașterea ta nestricată s-a arătat, că Dumnezeu din coapsele tale a ieșit și S-a arătat purtător de trup pe pământ și cu oamenii a viețuit. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, toți te mărim.

Stih: Mărește, suflete al meu, pe Domnul, Cel ce S-a schimbat la față în Muntele Taborului!

Spăimântați fiind de acea nouă revărsare de lumină, dar îndată luminându-se, ucenicii au privit unul către altul și, jos la pământ căzând, Ție, Stăpânului tuturor, s-au închinat.

Stih: Mărește, suflete al meu, pe Domnul, Cel ce S-a schimbat la față în Muntele Taborului!

Glas de Dumnezeu rostit din nor s-a auzit, întărind minunea, că Tatăl luminilor grăia către Apostoli: Acesta este Fiul Meu cel iubit, pe Acesta să-L ascultați!

Stih: Mărește, suflete al meu, pe Domnul, Cel ce S-a schimbat la față în Muntele Taborului!

Lucruri noi și uimitoare văzând și glasul părintesc auzind în Tabor, slujitorii Cuvântului strigau: Pecetea Chipului celui dintâi, Acesta este Mântuitorul nostru.

Stih: Mărește, suflete al meu, pe Domnul, Cel ce S-a schimbat la față în Muntele Taborului!

Cel ce ești Icoana neschimbată a Celui ce este, Pecetea nemișcată și nestricată, Fiul, Cuvântul, Înțelepciunea, Brațul și Puterea dreptei Celui Preaînalt, pe Tine Te laudăm, cu Tatăl și cu Duhul.

Canonul al doilea al Praznicului, glasul al 8-lea

Irmosul:

Înfrișatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, cum Cel Preaînalt de bunăvoie S-a pogorât până și la trup, din pânțele fecioresc făcându-Se om. Pentru aceea, pe preacurata Născătoare de Dumnezeu credincioșii o mărim.

Stih: Mărește, suflete al meu, pe Domnul, Cel ce S-a schimbat la față în Muntele Taborului!

Ca să arăți lămurit a doua pogorâre a Ta cea de negrăit, când vei fi văzut ca Dumnezeu Preaînalt stând în mijlocul dumnezeilor, ai strălucit negrăit în Tabor, Apostolilor și lui Moise și lui Ilie. Pentru aceasta, toți te mărim, Hristoase.

Stih: Mărește, suflete al meu, pe Domnul, Cel ce S-a schimbat la față în Muntele Taborului!

Veniți, popoare, ascultați-mă pe mine și urcați pe muntele cel sfânt și mai presus decât cerurile; să stăm ca fiind fără materie în Cetatea Dumnezeului celui viu și să privim cu mintea Dumnezeirea cea fără materie a Tatălui și a Duhului, strălucind în Fiul Unul-Născut.

Stih: Mărește, suflete al meu, pe Domnul, Cel ce S-a schimbat la față în Muntele Taborului!

Îndulcitu-m-ai cu dorul Tău, Hristoase, și m-ai schimbat cu dumnezeiasca Ta dragoste; deci, arde cu focul cel fără de materie păcatele mele și mă învrednicește ca să mă satur de desfătarea care este întru Tine, ca, săltând, să preamăresc, Bunule, cele două venituri ale Tale.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Catavasia a 9-a, glasul al 4-lea

Rai de taină ești, Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, de Care pomul Crucii, cel de viață purtător, pe pământ a fost sădit. Pentru aceasta, acum înălțat fiind, închinându-ne lui, pe tine te mărim.

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Luminândă)

Preotul: Iară și iară, cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

LUMINÂNDA Schimbării la Față a Domnului, glasul al 3-lea

Cuvinte, Cel ce ești lumină neschimbată a Tatălui luminii celui nenăscut, în lumina Ta, arătată astăzi în Tabor, am văzut Lumină pe Tatăl, Lumină și pe Duhul, Care aduce la lumină toată făptura. (de trei ori)

LAUDELE

Strana: cântă pe glasul al 4-lea (glasul Stihirilor)

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Psalm 148: 1)

Lăudați-L pe El toți îngerii Lui, lăudați-L pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Psalm 148: 2)

Stihirile Praznicului, pe 4, glasul al 4-lea, Podobie: Cel ce de sus ești chemat...

Stih: Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui. (Psalm 150: 2)

Mai înainte de cinstită Crucea Ta și de Pătimire, luând pe cei aleși dintre sfințiții ucenici, în Muntele Taborului Te-ai suit, Stăpâne, vrând să le arăți slava Ta. Iar ei, văzându-Te schimbat la față și strălucind mai mult decât soarele, cu fața la pământ căzând, de puterea Ta s-au mirat, strigând: Tu ești, Hristoase, Lumina cea fără de ani și Raza Tatălui, deși Te-ai arătat cu trup de bunăvoie, Cel ce ești neschimbat.

Stih: Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Psalm 150: 3)

Mai înainte de cinstită Crucea Ta și de Pătimire, luând pe cei aleși dintre sfințiții ucenici, în Muntele Taborului Te-ai suit, Stăpâne, vrând să le arăți slava Ta. Iar ei, văzându-Te schimbat la față și strălucind mai mult decât soarele, cu fața la pământ căzând, de puterea Ta s-au mirat, strigând: Tu ești, Hristoase, Lumina cea fără de ani și Raza Tatălui, deși Te-ai arătat cu trup de bunăvoie, Cel ce ești neschimbat.

Stih: Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Psalm 150: 4)

Cel ce mai înainte de veci ești Dumnezeu Cuvântul, Care Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, schimbându-Te la față înaintea ucenicilor Tăi, ai strălucit mai mult decât soarele, Cuvinte; iar Moise și Ilie au stat înaintea Ta, vestindu-Te pe Tine Domn al celor morți și al celor vii, slăvind rânduiala Ta cea negrăită și mila și multa Ta plecăciune, prin care ai mântuit lumea cea pierdută prin păcat.

Stih: Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Psalm 150: 5-6)

Pe Tine, Cel ce Te-ai născut din norul fecioresc, și trup Te-ai făcut și Te-ai schimbat la față în Muntele Taborului, Doamne, și de nor luminos ai fost înconjurat, ucenicii stând înaintea Ta, au auzit glasul Părintelui numindu-Te Fiu iubit ca pe Cel de o ființă și de un scaun. Pentru aceasta, Petru, mirându-se, zicea: Bine este a fi aici!, neștiind ce grăia, Făcătorule de bine, Mult-milostive.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

glasul al 8-lea, alcătuire a lui Vizantie

Suit-a Hristos pe Petru, pe Iacov și pe Ioan în munte înalt și S-a schimbat la față înaintea lor; și a strălucit fața Lui ca soarele, iar hainele Lui s-au făcut albe ca lumina; și s-au arătat Moise și Ilie grăind cu Dânsul și nor luminos i-a umbrat pe ei. Și, iată, glas din nor zicând: Acesta este Fiul Meu cel iubit, în Care am binevoit; pe Acesta să-L ascultați!

DOXOLOGIA MARE

Preotul: Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Strana: cântă pe glasul al 8-lea (glasul Stihirei)

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire. Lăudămu-Te, Te binecuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte Atotțiitorule, Doamne Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte.

Doamne, Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi.

Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi.

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale *(de trei ori)*.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi. *(de trei ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Apoi mai pe larg:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Și îndată cântă

Troparul Schimbării la Față a Domnului, glasul al 7-lea

Schimbatu-Te-ai la față în munte, Hristoase Dumnezeule, arătând ucenicilor
Tăi slava Ta, pe cât li se putea. Strălucească și nouă, păcătoșilor, lumina Ta cea
pururea fiitoare, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Dătătorule de
lumină, slavă Ție!

[Apoi Ecteniile (întreită și cea a cererilor) și Otpustul mare ca la Vecernie, dacă se mai spun.]